

VÁRUNK

A SZEMERETELEPI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET KIADVÁNYA

IV.évf. 3.szám

2015. október

Reformáció – élet vagy halál!

„Ilyen bizodalmunk pedig Krisztus által van Isten iránt. Nem mintha önmagunktól, mintegy a magunk erejéből volnánk alkalmasak arra, hogy bármit is megítéljünk; ellenkezőleg, a mi alkalmasságunk Istentől van. Ő tett alkalmassá minket arra, hogy az új szövetség szolgálói legyünk, nem a betűé, hanem a Léleké, mert a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít.” (2 Kor 3, 4-6)

Mi a Reformáció? Hitújítás, az elavult megreformálása. Ez a közkeletű gondolat azonban felülvizsgálatra szorul. Sok reformáció volt Isten népének életében a bibliás időkől napjainkig és ezek mindig az élet és a halál kérdését vetették fel. Nem arról szóltak, hogy újítsunk már valamit és haladjunk a korrallal, hanem a pusztulás, vagy a megmaradás nagy kérdésével szembesítették.

Mai elmélkedésemben egy rendkívül nyugtalanító, ugyanakkor halálosan komoly kérdést teszek fel. Lehet, hogy a Reformáció nagy igéi és tanításai ölni is képesek, nem csak eleveníteni? Megtörténhet, hogy valaki a felismert igazságokkal ajkán egyenesen a kárhozát poklába masírozik? A felelet egyértelmű. A legszebb ige és igazság öl, ha az csak betű marad, melyben nincs Isten megelevenítő lelke. Úgy is mondhatnánk, ha az ige csupán szemléletváltozást ad, de nem munkál ki radikális életforma változást, akkor ölni fog. Ha megmarad a felismerés szintjén és nem a megtérést indítja el, akkor nem fog használni. Az ige úgy is ölhet, hogy valaki kifogatja és a maga igazolására használja azt. „... amelyeket a tanulatlanok és az állhatatlanok kifogatnak, mint más írásokat is a maguk vesztére.” (2 Péter 3, 16)

A kegyelemből való megigazulás a Reformáció egyik legnagyobb igazsága, de vajon nem fordult ki valahol és valahogyan eredeti értelméből napjainkra? Ezzel kapcsolatban két elgondolkodtató tény szeretnék leírni.

A Reformáció legdrágább igazságaiban fogant protestáns felekezetek tekintélyes része és teológusaik jelentős hányada ma sajnos élen jár a fundamentális igazságok megkérdőjelezésében, a Bibliában tiltott életformák elfogadásában. Hogyan lehettek a legerősebbek a leginkább gyengék?

A hozzánk mostmár karnyújtásnyira került iszlám világ keresztyénségre vonatkozó kritikáját így fogalmazta meg egy Amerikában élő muszlim aktivista: „A keresztyének fennen hangoztatják, hogy őket Krisztus, ingyen kegyelemből váltotta meg. Ezzel ők abba is hagyták a harcot annak érdekében, hogy vallási

előírásaiknak eleget tegyenek. Olcsó belépőt kaptak a mennyországba, ezért nem veszik komolyan hitük gyakorlását és meglegszenek a felszínrel. Mi muszlimok harcolunk a hitünkért, ezért mindent sokkal komolyabban veszünk.” De hát akkor az ingyen kegyelem tanítása az oka annak, hogy sok egyház és gyülekezet csőd közeli állapotba került? Nem, mert nem az igazsággal, hanem annak kiforgatásával van baj.

Az első repedés már az első gyülekezetben megjelent. Jakab apostol elképedve látta, hogy némelyek, akik az ingyen kegyelmet fennhangon hirdették, milyen szabadosan éltek. A megbocsátó kegyelem ingyenességét takarónak használták bűneikre. Nem tértek meg, sőt bűneikkel dicsekedtek, mondván, mindenre elég a

kegyelem. Talán többen úgy gondolták, ha lennének jócselekedeteik, azok akadályoznák a kegyelem munkáját. Ezáltal a megszentelődés, a hit cselekedetekben való megmutatása egyáltalán nem volt fontos számukra. Erre mondta Jakab *„Mert ahogyan a test halott a lélek nélkül, ugyanúgy a hit is halott cselekedetek nélkül.”* (Jakab 2, 26) Ha Krisztus befogadása csak világnézeti és nem mélyreható életforma változást hoz,

akkor az illető valójában nem fogadta be a Krisztust!

Pál apostol elsősorban a Római levélben mondja el a Krisztusban való páratlan, ingyen való, de mégis megfizethetetlenül drága kegyelem felismerésének csodáját. Ő nem arra várt, hogy végre kapjon az Urától egy olyan kijelentést, mely igazolja léha, könnyelmű életét, hanem éppen ellenkezőleg, rajongott a törvény tökéletes megtartásáért, s közben döbönt rá alapvető erőtelenségére és képmutatására, mígnem felragyogott számára a Krisztus. A Felkent áldozatának tökéletessége, amit Pál, a „bűnösök közt első” boldog szívvel elfogadhatott. Ez a felismerés azonban még jobban feltűzelte arra, hogy Krisztusnak most már félelem és szorongás nélkül szolgáljon, így lett energiája immár „mindeneknek mindenné” lenni. Már nem az üdvösségért hajtott, hanem a meg nem szolgálható és ki nem érdemelhető kegyelemért odaszánta egész életét a hála áldozatára, gyermekeit is erre biztatván: *„Kérlek azért titeket, testvéreim, az Isten irgalmasságára, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda magatokat élő, szent, Istennek tetsző áldozatul.”* (Róma 12, 1)

A reformátorok is ezzel a lélekkel ragadták meg és ismerték fel Istennek kegyelmes szeretetét és szánták oda egész életüket, energiájukat hálából Istennek. Így lettek mindannyian képesek arra a szolgálatra, melyre saját erejük és alkalmasságuk kevés lett volna.

A betű megöl, ha nincs mögötte a megváltó Krisztussal való személyes

találkozás. Az ige sem üdvözít önmagában, hanem a megértett, befogadott és újjászülő isteni szó ad életet. A Reformáció ma is érvényes igazságai mozdítsák ki Isten népét a kényelmes terpeszkedésből, vezessenek bennünket is komoly lelki és szellemi megújulásra, hogy az élő Krisztus láthatóvá lehessen halandó tagjainkban.

Kiss László, lelkipásztor

Egyedül? Egyedül!

Mindenek előtt előre szeretném bocsátani, hogy nem, nem a magány témájáról fognak szólni a következő sorok (elnézést azoktól, akik esetleg ezt várták!). Tekintettel arra, hogy október a reformáció hónapja és október 31-e a reformáció napja, ez jó apropót szolgáltat arra, hogy mérleget készítek magamban, vajon Krisztusba vetett hitem mennyiben támaszkodik a reformáció alappilléire^[1]?

Vegyük először a **Szentírást**; aminek már az elnevezése is beszédes és jó értelemben provokatív: mennyire szent számomra, ami benne foglaltatik? Mennyivel fontosabbak iránymutatásai, mint más írásoké? Fontossága tükröződik-e abban, hogy gyakrabban és elmélyültebben olvasom, mint más könyvet? Nekem személy szerint mostanában pont ennek kapcsán van komoly adósságom. Aztán az is egyik visszatérő kérdésem, hogy a megismert bibliai elvek gyakorlatba történő átültetése felismerhető-e életvezetésemben, döntéseimben, kapcsolataimban vagy az elvek megrekedtek az elvek és ismeret szintjén?

Az **egyedül hit által** való megigazulás (vagyis hogy Isten engem igaznak fogad el) tanával kapcsolatban nekem nem azt nehéz elfogadni, hogy nem a cselekedeteim miatt fogad el Isten igaznak (nem büntelnek!), hanem azt, hogy **hit** (Krisztusban való hit) **által**. Elég gyakran fog el ugyanis a kétségkedés. Sokszor még mustármagnyi hitem sincs. Ezekben a mélypontokon mindig az Igéjével segít át az Úr. Erősíti az én nádszál hitemet, imádkozik értem, hogy el ne fogyatkozzon a hitem, ahogyan Péterért tette az utolsó vacsora után (Lk. 22,32). És ebben újra és újra megnyugvást lelek.

Az **egyedül kegyelemből** való üdvözülés tanát Isten Szentlelke 2004. késő nyarán, nagyon emlékezetesen értette meg velem. Hiszem, hogy ezt igazán csak Isten tudja megértetni velünk. Addig felháborítóan és igazságtalannak találjuk a tékozló fiú történetét, berzenkedünk a szőlőmunkások példázatától (Mt. 20,1-16) és értetlenkedünk a jobb lator mennyei állampolgárságán. A kegyelemből való üdvözülésre gyakran kell emlékeztetnem magam, hogy ne legyen „görcsös” a hívő életem (mi történik, ha elszúrok valamit?), hogy ne legyek ítélkező (ne tartsam magam különbnek a másiktól) és hogy a szabadságot ne hogy szabadosságként értelmezzem.

Az **egyedül Krisztus** tan leegyszerűsítve annyit jelent, hogy egyedül Krisztus a közvetítő Isten és ember között. A kizárólagosság - a tapasztalatom alapján - a mai ember számára nagyon elrettentően és idegenül hangzik. Hozzászoktunk a többféle értékrend, ideológia együttes létezésének lehetőségéhez (csúnya szóval a pluralizmushoz). Alternatív megoldásokhoz vagyunk szokva lelki dolgainkban is:

bele se kezdek menni –izmussal, ideológiával, emberi praktikával próbálhatjuk meg helyettesíteni Krisztust és az Ő követését. Talán ebben a vonatkozásban a legkézzelfoghatóbb a reformáció szükségessége.

A végére maradt az **egyedül Istené a dicsőség** pillére, ami „vallásos berkekben” gyakran hangoztatott frázis. Sokszor sajnos csak közhellyé silányult töltelék az ajkunkon (egy –egy „jól sikerült” szolgálat után ki ne esett volna ebbe a bűnbe?). Pedig, ha a fentebbi négy pillérről, hitünk alapjairól kicsit mélyebben elgondolkozunk, akkor hamar szembesülünk azzal, hogy nekünk tényleg semmi dicsekedni valónk nincs. A hívő keresztyén tudatában van annak, hogy igazából semmije sincs, amit ne Istentől kapott volna. Hadd fejezzem be egy idevágó, Ravasz Lászlótól vett idézettel: „Az élet legnagyobb értékei nem a mi érdemünk, a mi sikerünk, a mi eredményünk: egyszerűen felülről vett, ingyen kapott, felfoghatatlan és meghálálhatatlan ajándék.”

[1] A reformáció alappillérei alatt a reformátorok által megfogalmazott öt hittételt értem („öt sola”, a sola szó jelentése egyedül, kizárólag): sola Scriptura, sola fide, sola gratia, solus Christus és soli Deo gloria.

Szembenézés és változás!

„Izrael fiai azt cselekedték, amit rossznak lát az Úr, mert a Baalokat tisztelték”. (Bírák 2, 11)

A minap gyerekistentisztelet keretében vettük a fenti igeszakaszt. Rövid és egyszerű megállapítás, ami egyszerre igaz ránk és arra a nagy közösségre, amit ma Európának hívunk. Mert az a sokminden, ami történt az elmúlt években és ami most folyik, nem véletlen. Csak az esik meg a földrészünkkel és velünk is, ami a Bibliában annyiszor, de annyiszor le van és volt írva. A (ma már csak papíron) keresztyén európa és mi, magunkat még félve és rejtetten keresztyénnek nevező „kicsinyhitűek” azt cselekedtük, amit rossznak lát az Úr, mert sokmindent isteni rangra emeltünk, jobb esetben csak tiszteltük vagy nem is tiszteltük Istent, odasoroltuk Őt egynek a sok kisbetűs isten mellé, vagy inkább mögé. Olyan bálványoknak áldoztunk és áldozunk a mai napig, amelyek lehet, hogy e világ megnyerése tekintetében nagyon fontosak, de a másik, mindennél fontosabb és idővel az e világi létünkre is hatással lévő mennyei világ tekintetében halálra vannak ítélve. „Tele van az ország bálványokkal, kezeik csinálmánya előtt borulnak le, amit ujjaikkal csináltak.” (Ézsaiás 2, 8)

Ha sorolni kezdenénk ezeket a bálványokat, talán az újság terjedelme is kevés lenne. Gondoljuk csak a pénz, a technológia, a drogok, a szexualitás, a természetellenes kapcsolatok fétiszizálására. Ezek talán a legsúlyosabbnak és leginkább kórosnak tűnő dolgok, de annyi minden van még, ami elfoglalta Isten helyét az európai „keresztyén” ember szívében, letlégyn az bármilyen apróság vagy pedig legáltalánosabban saját magunk és kreálmányaink. Lényegében és általánosan igaz lett, hogy *„mindenki azt csinálta, amit jónak látott.”* (Bírák 21, 25)

Az Úr sokáig tűr, mert türelme mondhatni végtelen, de mindig van számadás, mindig van elszámolás és mindig van következmény. Eljön bizony az óra, amikor számot kell adni nem csak a történelmi vétkekért, hanem azért a nézni, de látni nem és fülelni, de hallani nem képes magatartásnak, amelyben most vagyunk. Mert „föllángolt az Úr haragja már Izráel ellen” (Bírák 2, 14), mert pénzügyi kataklizma sújt, mert csak a fogyasztásra tudunk gondolni, mert nem születnek gyermekek, mert nincs szolidaritás, mert csak dekadencia van, mert az igazi értékek már csak a szavak szintjén léteznek, mert háború fenyeget, mert nincs már egy

csepp bizalom se és az igazi boldogság még hallomásból sem ismert, csak a pénzügyi és hatalmi játszmák számítanak, mert keresztyénnek lenni Európában már megvetett és „deviáns”. Talán már az is igaz, amit a Bírák könyve így ír le, hogy „fosztogatók kezébe adatunk”, hogy „nagyon szorult helyzetbe jutunk”, hogy új „nyomorgatóink és sanyargatóink” lesznek, vagy már vannak.

De nem mutogathatunk újjal másokra, más országokra, más népekre, a szomszédra, a családtagra. Rólam szól ez és rólad. Ne legyünk vakok és süketek. Én vagyok az, aki Istent csak az előszobámba engedtem be, akinek vasárnapi hobbim az Isten, aki legjobb esetben is csak akkor kell és úgy, ahogy én szeretném. Az Úr szeretetből megengedi, hogy én és az én népem szenvedjünk, hogy próbára tegyen bennünket és kiostálja a búzát az ocsú közül: „vajon ragaszkodnak-e az Úr útjához, ahogyan ragaszkodtak őseik, és azon járnak-e, vagy pedig nem.” (Bírák 2, 22) Itt a lehetőség az újrakezdésre, az ébredésre. A kakas szól! Nem mi vagyunk az ébresztők, az Úr az.

Értjük, hogy ébresztő, meg itt az idő, no de mit tegyünk? Fegyverkezzünk, lépünk be pártokba, forduljunk a feng shui-hoz, vagy kezdjük új diétát, gyűjtsünk még több pénzt, vagy csak egyszerűen süllyedjünk nihillbe? Tanácstalanul állhatnánk itt, ahogy tanácstalanul is állunk a minket, családjunkat, országunkat, földrészüket és végeredményben az egész földkerekséget érintő – médiaterrorral elhallgattatott, bagatellizált – problémák előtt.

Kevés józan hang és érdemi válasz hallható. Ha van, az is csendes, kinevetett, kigúnyolt, sőt egyenesen üldözött. De a megoldás mindannyiunk szívébe van írva. Ha egy pillanatra meg merünk állni, ha egy pillanatra oda merünk állni az Ige tükre elé, akkor tudni fogjuk, hogy mind az én, mind a te életedben ideje a gyökeres változásnak, olyan átalakulásnak, amelyet csak saját énségemtől és az énem által kreált „aranyborjútól” való elfordulásban és a minket türelmes szeretettel váró valódi és igaz Krisztus Urunkhoz való odafordulásban lelhetünk meg.

2015. szeptember 17-én olvastam egy mélyinterjút az utca túloldalán lévő templomban szolgáló dr. Youssef Khaliltól, a Magyarországi Kopt Ortodox Egyház vezetőjétől. Két fontos és számomra iránymutató gondolatával zárnam a sort. Az

egyik az, hogy a „sátán kihasználja, hogy az emberek kiutasították Istent Európából” – ami egy elég kemény, engem és téged személyesen is megszólító diagnózis. A másik, hogy nem másban van a megoldás, mint abban, hogy az emberek (én és te), illetve az egyházak „közeledjenek még inkább Krisztushoz, híveiket vigyék közelebb Istenhez. Kopogjanak be az emberekhez, kérdezzék meg, hol van a Szentírás és Jézus az életükben. Tanítsák meg az embereket, hogyan kerüljenek közelebb Krisztushoz, és a hitük megerősödik”. Ez legyen a mi reformációs programunk.

Borkó Tamás

Gyereksarok – nem csak gyerekeknek

Ez alkalommal a Reformáció Ünnepevel szeretnénk jobban megismertetni benneteket, így ezzel kapcsolatos feladatok jó megoldások esetén apró ajándékok is várnak rátok.

A névvel ellátott helyes megfejtéseket 2015. november 15-ig szerkesztőségünk tagjaihoz eljuttatók ajándékot kapnak!

1. Ünnepi kvíz

Van néhány érdekes kérdés, amelyre válaszolhatsz úgy, hogy bekarikázod a kérdésenként akár több jó választ. Ha úgy érzed, nem boldogulsz fejből, nyugodtan utánanézhetsz enciklopédiákban, az interneten, vagy kérdezd meg szüleidet.

Melyik napon ünnepeljük a Reformáció Emléknapját? (1 jó válasz)

a) Május 1; b) December 31; c) Október 31; d) Augusztus 20

Mire emlékezünk a Reformáció Ünnepe alkalmából? (1 jó válasz)

a) Nyári szünetre; b) 95 wittenbergi pontra; c) Gyülekezetünk születésére; d) Templomunk építésére

Melyik századtól számítjuk a Reformáció elindulását? (1 jó válasz)

a) 13. század; b) 21. század; c) 1. század; d) 16. század

Kik voltak a reformáció elindításának és kiteljesítésének legismertebb személyei? (2 jó válasz)

a) Luther Márton; b) Ágoston; c) Kálvin János; d) Aquinoi Tamás

Mi lehet a Reformáció Ünnepe egyik legfontosabb üzenete számomra? (1 jó válasz)

a) Új templomot kell építeni; b) Mindig meg lehet és meg kell újulni; c) Sokat kell adakozni; d) Jól kell tanulni

2. Ünnepi betűpotló

A reformáció, és így egyházunk és gyülekezetünk alapvető hitigazságait az alábbi 5 solá örzi egyszerű és érthető formában. A solá szó jelentése latinul: egyedül, kizárólag, csak. Ezek ismerete a keresztyén élet és hit gyakorlásában alapvetőek. Azonban ahhoz, hogy el tudjuk olvasni és meg tudjuk jegyezni őket, egy

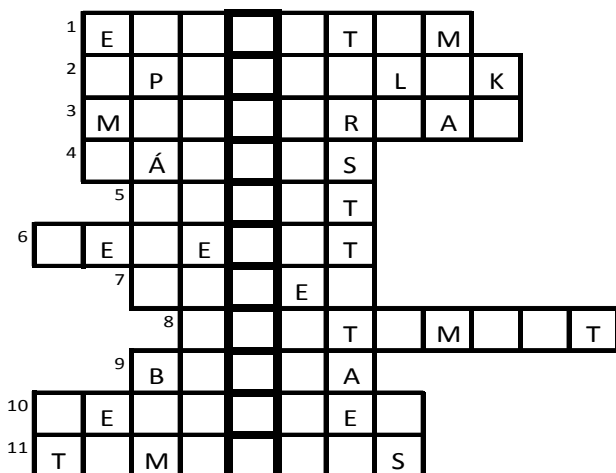
kis gondolkodásra is szükség van. A kockákba kell beírni a kockák számának megfelelő betűből álló és a zárójelben lévő segítségnek megfelelő szót!

EGYEDÜL { **A S**□**E**□□**I**□□**S!** (A Biblia és az Ige másik közismert elnevezése.)
 □**I**□ **ÁLTAL!** (Bizalom és elfogadás Isten iránt.)
 □□**GY**□**L**□**M**□**ŐL!** (Ha valaki a másikkal olyat tesz, amit az nem érdemel, így tesz.)
 □**R**□**S**□**T**□**S!** (Isten Fia, a Felkent, a Kiválasztott)
 □**S**□**E**□**É A DICSŐSÉG!** (Ezt ki fogjátok találni)

3. Keresztrejtvény

A keresztrejtvény vastaggal keretezett, 11 betűből álló, függőleges megfejtésével üzen nekünk az Isten. Hogy megtudjuk, mit, meg kell fejtenünk 11 szót, amihez a Bibliát is fel tudod használni segítségül.

1. Az ország, ahonnan Isten kihozta népét a fogságból. (2 Mózes 13, 3)
2. Azok a férfiak, akiket Jézus tanítványnak választott és követték őt. (Lukács 6, 12-16)
3. Terebélyes fává növekvő növényke magja, amely olyan mint a hitünk. (Márk 4,30-32)
4. Ki mászott fára, hogy minden áron megláthassa Jézust? (Lukács 19,1-10)
5. Kit eresztettek le a tetőn keresztül, akit Jézus meggyógyított? (2 Márk 1-12)
6. Jézus Krisztus ezen szenvedett és halt meg. (János 19, 17-19)
7. Aki felment a hegyre, hogy Isten átadja neki a Tízparancsolatot. (2 Mózes 20, 1-17)
8. Jézus meghalt, de harmadnapon ezt tette. (Máté 28, 6)
9. A közlekedési eszköz, amit Noénak meg kellett építenie. (1 Mózes 6, 13-14)
10. A város, ahol Jézus született és amit már a próféták is megjövendöltek. (Mikéás 5, 1)
11. Pál apostol fiaként szerette, együtt szolgáltak és levelet is írt neki. (ApCsel 16,1-2)

Urunk áldását kérjük a házasságot kötöttekre!

2015. május-szeptember
 Letenyei-Pethes István – Kordován Réka
 Sós Gábor – Szabó Gabriella
 Pozsgay Richárd – Kovács Dóra
 Babák Csaba – Juhos Zsanett
 Máté Szabolcs – Lukács Brigitta
 Kovács Roland – Knapecz Anna
 Dr. Mágó András – Dr. Bársony Barbara
 Bencsik Zsolt – Kőszegi Andrea

„Ne félj, mert én veled vagyok, megáldalak, és megsokasítom utódaidat szolgálomért, Ábrahámért!” (1 Mózes 26, 24b)

Isten őrizze meg megkeresztelt gyermekeinket és szüleiket az Úrban!

2015. május-szeptember
 Sós Boglárka – Sós Gábor és Szabó Gabriella gyermeke
 Lengyel Bálint Gergő – Lengyel Attila és Kovács Katalin gyermeke
 Gajdos Tamara – Gajdos Márk és Hegedűs Andrea gyermeke
 Mádi Olívia Emese – Mádi Norbert és Seres Éva gyermeke
 Borkó Júlia – Borkó Tamás és Borkóné Fodor Krisztina Tünde gyermeke
 Siklósi Elza Klára – Siklósi Ákos és dr. Siklósi-Somogyi Katalin gyermeke
 Balogh Bence – Balogh Béla és Paládi Adriána gyermeke
 Ajtai Zsófia és Ajtai Dorottya – Ajtai Krisztián és Török Andrea gyermekei
 Lekli Barbara – Lekli Tamás és Kis Mónika gyermeke
 Dobrai Nóra – Dobrai Ferenc és Kálmán Gyöngyi gyermeke
 Tóth Zétény Áron – Tóth Zalán és Szigeti Réka gyermeke

„Az öregek koronája: az unokák, és a fiak ékessége: az atyák.”
 (Példabeszédek 17, 6)

Köszöntjük ifjú és felnőtt konfirmandusainkat!

Ifjaink: Bakó Izabella, Bereczki Fruzsina, Both Olivér, Bujdosó Lilla, Éles Viktória, Gazdag Gergő, Komáromi Tamás, Lengyel Ádám, Lengyel Anna, Molnár Maja, Száraz Ádám, Szőgyényi Zsófia, Tóth Brigitta

Felnőtteink: Harsányi Zsoltné szül. Koczka Mónika, Bánkúti Gáborné szül. Besenyei Gizella, Hegedűs Imre, Lovag Viktória Ilona, Lutzer Dóra szül. Széles Dóra, Mucsy Györgyné szül. Baján Katalin, Nánainé Koppeller Zsuzsa, Niczky Rozália, Oszter Dezső Imre, Oszter Dezsőné szül. Heronai Zsuzsanna, Pócsi Imréné szül. Adamóczi Erzsébet, Póda Sándorné szül. Heredni Anna, Schneider József Albert.

„Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlónak leszünk hozzá, mert olyannak fogjuk őt látni, amilyen valójában.” (I János 3, 2)

Kegyelttel emlékezünk elhunyt testvéreinkre!

2015. május Dr. Bereczky Ferencné, szül. Váli Elvira (élt 66 évet)
Sall Ilona, szül. Birtalan Ilona (élt 87 évet)
Dr. Kojnok Jánosné, szül. Zombori Ilona (élt 91 évet)
2015. június Buga Gizella (élt 91 évet)
Fülöp Gáborné, szül. Ali Ilona (élt 91 évet)
Kovács Béla (élt 83 évet)
2015. július Gombos Gyula (élt 71 évet)
Kasza Tiborné, szül. Heinczinger Ilona (élt 82 évet)
Huszár Sándorné, szül. Kiss Ibolya (élt 65 évet)
Nagy Sándor (élt 64 évet)
2015. augusztus Kulcsár Zoltán Barnáné, szül. Bugyik Magdolna (élt 65 évet)
Husztai József (élt 84 évet)
Bella Róbertné, szül. Váradi Etelka (élt 90 évet)
Vass Andrásné, szül. Kató Erzsébet (élt 94 évet)
2015. szeptember Kovács Gyula (élt 90 évet)
Husztai József (élt 92 évet)
Rázt Károly (élt 47 évet)
Oszter Dezső, id. (élt 88 évet)

„A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. De hála legyen Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!”

(I Kor 15, 56-57)

Gyülekezeti rövidhírek, beszámolók kiemelt alkalmakról

Rovatunkban a gyülekezet elmúlt időszak legfontosabb kiemelt eseményeiről, szolgálatairól, illetve várható eseményeiről tudósítunk. Oly sok minden történik, oly sok áldásban van részünk, amiről a testvérek, vagy sokan közülünk nem is értesülünk.

Konfirmációk – ifjak és felnőttek – 2015. május 25 és 2015. május 31

Örömmel adunk hírt arról, hogy 2015 májusában nem csak gyerekeink lépték át a „vallásgyakorlási érettségi” küszöbét, hanem a gyülekezet felnőtt tagjai közül is többen vállalták a korán sem könnyű, de annál fontosabb „megmérettetést”. Összesen 26-an, azon belül is 13 ifjú (8 leány és 5 fiú), illetve 13 felnőtt (10 asszony és 3 férfiember), vállalták, hogy Isten színe és a gyülekezet előtt megerősítik hitüket és Isten népéhez való tartozásukat. Mindig nagy öröm a mai, elidegenedő, semmiben sem hívő, kiüresedő világban, hogy vannak gyerekek (és a

gyermekek mögött szülők) és felnőtt emberek, akik el akarnak indulni egy új úton, vagy meg akarják koronázni az eddig megtett útjukat, amely az Atyához, a mi

Urunk Jézus Krisztuson át vezet. De ahogy az útnak, úgy az életnek sincs vége. Lettlégyen bárhol álljunk is most, mindig egy új élet kezdetéről beszélünk, amely új életet gondozni, táplálni kell Istennel való kapcsolatunk elmélyítésével, Isten népével való közösségvállalással, Istennek hálát adó életvitellel és szolgálattal, a kapott ajándékokról való bizonyoságtétellel. „Az én igaz emberem pedig hitből fog élni, és ha meghátrál, nem gyönyörködik benne a lelkem.” (Zsidók 10, 38)

Bibliai Barangolások I. – 2015. június 6.

Egy nyári szombaton a gyülekezet érdeklődő tagjai részt vehettek egy bibliai ismeretterjesztő napon, ahol néhány órában meg lehetett ismerkedni az Ószövetséggel és annak egyszerre gazdag és mély tartalmával. A több részből álló előadássorozat kedvcsináló szintézisként érintette meg a résztvevőket, megismertetvén annak esszenciális tartalmát, értelmét, célját. Persze ez csak egy kezdet és egy jó bemutatkozás, hogy átlépjük az első gátjainkat, amelyeket a megszokások, az előítéletek, a félreértések, valamint a több száz oldal folyó szöveg okoznak számunkra. Köszönjük Kovács Balázs szervező és előadó szolgálatát, várván a folytatást. Mert ne feledjük: „A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által.” (Róma 10, 17)

Gyülekezeti csendeshétvége Kisorosziban - 2015. július 3-5

Idén ismét áldott és tartalmas hosszú hétvégét tölthettünk el együtt a Kisoroszi Református Gyülekezet üdülőházában. A tavalyihoz képest némileg népesebb (40 fős) közösségünk ezúttal a gyülekezetre fókuszált. A négy igehirdetés, áhitat és csoportos beszélgetés során a gyülekezeti életet az alábbi témák felől közelítettük meg: közösségben Istennel és egymással; Krisztus ajándékai és az Ő teste; a gyülekezetre leselkedő veszélyek és a gyülekezet külső szolgálata és jó illata. Időt szántunk az igére, egymás gondolatainak meghallgatására, a gyülekezetünkről való együttgondolkodásra. Mindezek közben a jelenlévő gyermekek számára igei, kézműves, kirándulós alkalmakat szerveztünk. Volt azonban időnk kirándulásra a Zsitvai kilátóra, illetve a szigetcsúcs tiszta Duna-vízének kipróbálására is. Mindennapi (testi) kenyérünket a Rác vendéglő kiváló szakácsai biztosították. Hála illeti meg azokat, akik vállalták a szervezői, igehirdetési és csoportvezetési szolgálatokat. „Mindazok pedig, akik hittek, együtt voltak...” (ApCsel 2, 44)

Kicsik és nagyobbak napközis gyerektábora - 2015. július 27-31

Idén is megtartottuk gyermeknapközis táborunkat. Isten áldásával sikerült, mind létszámban, mind tartalomban, mind korosztályokban, mind a szolgálók számában és szervezettségében meghaladnunk magunkat. De ami ennél is fontosabb, a

gyerekek ismét közelebb kerülhettek Isten Igéjéhez a bibliai tanításon, az énektanuláson, a kézműveskedésen, a játékokon keresztül. Az öt nap alatt Nehémiás története volt terítéken, amelynek végeredményét a templomban kiállított Jeruzsálem-makett mutatta be. Köszönjük a napközis táborban szolgálatot vállaló testvérek áldozatos munkáját és azt is, hogy a szülők fontosnak tartották Istenhez közel vinni

gyermeküket. *"Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa."* (Márk 10, 14)

Szeretethíd – Idősek otthona és gyerekotthon látogatás - 2015. május 30.

Gyülekezetünk tagjai idén is részt vállaltak a Református Egyház népszerű és nagy tömegeket megmozgató alkalmából, a Szeretethídból. Tavalyhoz hasonlóan idén is a gyengék, magányosok, magukra hagyottak felé fordultunk, hogy valamit adjunk számukra abból, amiből mi is részesültünk az Úrtól. Odamentünk, ott voltunk, odafigyeltünk, meghallgattunk, megvendégeltünk, ahogy Isten is tette egykoron velünk. Örömmel fogadtak bennünket a Fővárosi Önkormányzat alacskai úti idősek Otthonában és a gloriette telepi AGA Gyermekotthonban is. Hisszük, hogy nem csak számukra volt fontos a látogatás, hanem számunkra is. Jó volt, hogy kicsik és nagyok is fontosnak érezték ezt a szolgálatot. Adja Isten, hogy ne csak kampányszerű legyen a mi odafigyelésünk. *„Mindezekben megmutattam nektek, hogy milyen kemény munkával kell az erőtlenekekről gondoskodni, megemlékezve az Úr Jézus szavairól. Mert ő mondta: "Nagyobb boldogság adni, mint kapni.""* (ApCsel 20, 35)

Közeljövő más kiemelt alkalmai (részletek hirdelve lesznek)

Hamarosan itt az ADVENT és annak gazdag alkalmossorozata. Terveink között szerepel többek között az immár szokásosnak mondható adventi koszorúkészítés, az adventi vásár, az őrbottyáni látogatás, a gyerekek és idősek karácsonyának megszervezése. Az adventi naptárat hamarosan plakáton és szórólappal illetve a soron következő alkalmakat istentiszteleteken is fogjuk hirdetni. *Adja Isten, hogy a Karácsonyra lélekben és testben is felkészülve, hitben cselekedve készüljünk.*

Gyülekezetünk fontosabb állandó alkalmai

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Máté 18, 20)

Alkalmaink	Résztevők	Technikai információk
Vasárnapi istentisztelet	<i>Felnőttek, gyermekek a közénégig</i>	10 órai kezdettel; ünnepi istentiszteleteinken úrvacsorával (igény esetén háznál), előtte 9 óra 30-kor imaközösség.
Gyerekestentisztelet	<i>3-7 és 8-12 éves gyerekek külön foglalkozással</i>	vasárnap 10 órakor a gyülekezeti termünkben, a felnőtt Istentisztelettről való kivonulás után
Ünnep-előkészítő istentiszteletek	<i>Felnőttek</i>	ünnepek előtt a meghirdetett napokon 18 órakor
Baba-mama kör	<i>Kisgyermekes szülők és gyermekeik</i>	kedden 9 órakor várjuk a szülőket és gyermekeiket
Bibliaórák	<i>Felnőttek</i>	hétfőn 18 órakor; pénteken 9 órakor ima és bibliaóra 18 órakor beszélgetős bibliaóra
Ifjúsági bibliaóra	<i>Konfirmált fiataloknak</i>	minden vasárnap 15 órakor a gyülekezeti termünkben
Asszonyóra	<i>Felnőtt asszonytestvéreink</i>	minden hónap 3. vasárnapján 17 órakor
Konfirmációs felkészítő	<i>12-16 éves gyerekeknek; felnőtteknek, igény szerint</i>	vasárnap 14 órakor (októbertől Pünkösdig)
Keresztkérdések tanfolyam	<i>keresők, hitben növekedni vágyók, nem csak gyülekezeti tagoknak</i>	októbertől december közepéig 10 alkalom a meghirdetett hétköznapon

Lelkészi hivatal: 1185 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 39/A Tel.:(36-1) 296-0383

Hivatali idő: hétfő, szerda és péntek 8-12 óra, kedd és csütörtök 17-19 óra
(egyéb időpontok telefonos egyeztetés által)

www.refszemeretelep.hu

Szerkesztőség: Kiss László, Borkó Tamás, Czibere Károly, Gyenge Károly, Suga Gábor